

Psala jsem minule, že v některých věcech bude lepší, když Rumouška nebudeme podporovat ☐ Jsou ale naopak věci, kde ho budeme podporovat mohutně. Protože při stavbě a rekonstrukci se každá ruka - či případně i tlapka hodí. Takže stejný okno jen o den dřív. A vlastně i podobná situace, neboť Brtník je uvnitř místnosti a potřebuje do ní dostat hadici s vodou. Uvnitř místnosti jsem tentokrát ale i já. Pravda není nic složitýho, aby jeden z nás - kdo to asi bude? - vyšel ven před dům, popadnul hadici a tomu druhému ji podal. Oba jsme ale poměrně vytížený, makáme a tak se hledaj volný kapacitu. ☐

Kdo hledá, ten najde! Toho se držel i Brtník a když pod oknem spatřil rezatej kožíšek /s tím flekatým by to nedávalo smysl ani zkoušet/ chopil se okamžitě příležitosti.

“Rumíčku, podej mi prosím Tě tu hadici!” pravil. A já, ač vytížená a pracující, se vším majzla a šla to bokem pozorovat. Protože mě baví zjišťovat, jaký jsou limity a možnosti v lidsko-psí komunikaci a co všechno dokážou psi pochopit. Rumíček začal usilovně zjišťovat, co to ten pánik po něm chce. “No Rumíčku, hadici, hadici mi podej!” snažil se Brtník a Rumíček zkoušel přijít na to, co se po něm chce. “Podej mi vodičku, vodičku, Rumoušku!” dodal další informace Brtník předkloněnej přes parapet. “Vodičkuuu?” zadíval se Rumíček. “Noo! Jo! Vodičku, podej mi tu hadici, no podej!” podporoval ho Brtník, když se Rumíček váhavě zastavil nad tou hadicí. Pak ji vzal do tlamajzny a protože je to jemnocitnej pán, tak ji neprokousnul. A to ani v momentě, kdy se s ní sápal do toho okna.

“JOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO SEŠ VÝÝÝBORNEEEJ!” hulákal Brtník na celou vesnici. “Výýýborneeej! Šup pod’ si honem pro dobrůtku! Petra Ti ji dá.” poinformoval ho “No pod’, hopinky!” vyzval ho z parapetu, kam se Rumíček vzápětí dostavil. Měl ze svýho úspěchu stejně velkou radost jako my dva a skákal jak kozlík. Projásala jsem se s ním do kůchně, kde se mu krom pochval a jásotu dostalo i něčeho zaslouženýho na zoubek.

Jo, jasně mohl jeden z nás nebyt tak línej, opustit svou pracovní činnost, dojít ven, podat to oknem a zase se vrátit k tomu, co dělal a bylo by to rychlejš..... ale..... není tohle mnohem zajímavější řešení? Zkusit ešivá se s Rumouškem člověk nedomluví na něčem o čem doposud neměl ani páru a zjistit tak, že máte naprosto geniálního ohaříka? A když pak vidíte, jak nejdřív ten pes skutečně přemýšlí a hledá řešení a jak se pak z toho raduje, jak von je ššššííííkovnéééj, že to vymyslel a sám! Stál tam v tom okně jako hrdopec největší. A taky si to zasloužil, stejně jako hrst domácích sušenek. ☐

A tohle zase jo!

No, takže odteď můžem s Brtníkem tvrdit, že stavíme my dva...a pes! ☐